

רע"פ 8325/13 - חוסאם סיאח נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 8325/13

לפני: כבוד השופט ס' ג'ובראן

המבקש: חוסאם סיאח

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה מיום 10.11.13 בעפ"ג 23389-07-13 שניתן על ידי כבוד השופטים: י' גריל - סג"נ, ש' ברלינר - שופט בכיר וכו' סעב - עו"ד גיא קמרי

בשם המבקש:

החלטה

1. לפני בקשה למתן רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה (סגן הנשיא י' גריל, השופטים ש' ברלינר ו-כ' סעב) ב-עפ"ג 23389-07-13 מיום 10.11.2013, אשר דחה את ערעור המבקש על גזר דינו של בית משפט השלום בעכו (סגנית הנשיא ר' בש), ב-ת"פ 8696-08-12 מיום 27.5.2013.

רקע והליכים

2. ביום 28.2.2013, הורשע המבקש, לאחר הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בעבירה של החזקת סם שלא לשימוש עצמי (סעיפים 7(א) ו-7(ג) לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973) והפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו (סעיף 275 לחוק העונשין, התשל"ז-1977). על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 29.7.2012, המבקש הלך בעיר עכו בעודו אוחז בשקית גדולה שהכילה סם מסוכן מסוג הרואין במשקל כולל של 39.04 גרם שלא לצריכה עצמית וללא היתר על פי דין. שני שוטרים הבחינו בו, נסעו לעברו ונעצרו עם רכבם בסמוך אליו. אז, החל המבקש לרוץ וכשהגיע למבוי סתום, זרק את השקית. לאחר מכן, הודיעו השוטרים למבקש כי הוא עצור, והאחרון החל לצעוק, להניף את ידיו ולבעוט באוויר. ביום 27.5.2013, ניתן גזר הדין בעניינו. לחומרה, שקל בית המשפט את חומרת העבירות ובייחוד הכמות הגדולה של סם הרואין אותה החזיק, ואת עברו הפלילי המכביד. לקולה, שקל בית המשפט את העובדה כי כפי הנראה הרקע לביצוע העבירות הוא כי המבקש מכור לסמים; הודאתו בעבירות; מחצית מכמות הסם איתה נתפס הייתה בריכוז נמוך יחסית למקובל; ניסיונותיו הנוכחיים לשיקום וגמילה מסמים; ונסיבותיו האישיות הקשות. על בסיס כל אלה, גזר בית המשפט על המבקש 42 חודשי מאסר בפועל (30 חודשים נוכח העבירות בהן הורשע, ו-12 חודשים נוכח הפעלת שני מאסרים על תנאי מהרשעות קודמות); ו-18 חודשים מאסר על תנאי.

עמוד 1

3. המבקש ערער על גזר הדין לבית המשפט המחוזי בחיפה. ביום 10.11.2013, דחה בית המשפט המחוזי את הערעור. טענתו המרכזית של המבקש בערעור הייתה כי לא קיים יחס מידתי בין העונש שנגזר עליו לבין כמות הסם שעימה נתפס. במסגרת זאת ציין, כי אם בעבר כמות הסם לא היוותה שיקול בגזירת העונש, כיום, לאחר תיקון 113 לחוק העונשין, על העונש להלום את הכמות. בית המשפט דחה טענה זו, בציינו כי בית משפט השלום התייחס במישרין לסוגיה זו, תוך שקבע את מרבית קביעותיו בהתייחס למחצית מכמות הסם (נוכח העובדה שמחצית הכמות הייתה כאמור בריכוז נמוך יחסית), דהיינו - כ-20 גרם. מכאן הבקשה שלפניי.

הבקשה

4. בבקשה, טוען המבקש כי העונש שנגזר עליו חורג באופן קיצוני ממתחם הענישה הראוי. במסגרת זאת, מציין הוא כי לא ניתן משקל מספק לעובדה כי הודה בביצוע העבירות ובכך חסך את ניהול המשפט. בנוסף, טען כי עברו הפלילי נשקל לחומרה, וניסיונותיו להיגמל מסמים ונסיבותיו האישיות לא נשקלו די לזכותו.

דיון והכרעה

5. אין בידי להיעתר למבוקש. ככלל, רשות ערעור תינתן כאשר ההליך מעורר סוגיה עקרונית או ציבורית חדשה, החורגת מעניינם של הצדדים הפרטניים, או נוכח שיקולי צדק ייחודיים (ראו: רע"א 103/82 חניון חיפה בע"מ נ' מצת אור (הדר חיפה) בע"מ, פ"ד לו(3) 123 (1982)).

6. הבקשה שלפניי נסובה אך ורק סביב העונש שנגזר על המבקש. כידוע, אין בחומרת העונש כדי להצדיק מתן רשות ערעור בפני בית משפט זה, אלא במקרים של סטייה משמעותית ממדיניות הענישה (ראו: רע"פ 1174/97 רפאלי נ' מדינת ישראל (24.3.1997); רע"פ 7201/97 בשירי נ' היועץ המשפטי לממשלה (11.12.1997)). השיקולים שמעלה המבקש נדונו במישרין ובאריכות בשני פסקי הדין של הערכאות הקודמות, ולא מצאתי כי העונש שנגזר עליו סוטה ממדיניות הענישה במידה המצדיקה את בחינתו פעם נוספת בפני ערכאה זו.

7. כמו כן, שקלתי האם יש מקום בנסיבות המקרה לתת רשות ערעור בשל שיקולי צדק ונסיבותיו האישיות של המבקש, ונוכח ניסיונותיו להיגמל מסמים. יחד עם זאת, משנשקלו שיקולים אלה בפני שתי הערכאות הקודמות, ונוכח עברו הפלילי המכביד של המבקש, לא מצאתי שמתעוררים בהליך הנוכחי שיקולי צדק המצדיקים את בחינת מקרה זה בגלגול שלישי. בנסיבות אלה, כאמור, אין בידי לקבל את הבקשה למתן רשות ערעור והיא נדחית בזאת.

ניתנה היום, ז' בשבט התשע"ד (8.1.2014).